

- „Milyen lesz az örök élet?” – Lehetnek elképzeléseink, de az Ige sok mindent elmond az „odaát”-ról, mi ebben higgyünk (ebben legyünk biztosak).
- „Aki hisz a Fiúban, annak örök élete van”. Ami ott vár ránk, az annak a folytatása, kiteljesedése, amit már megismertünk az által, hogy Jézus Krisztusban hiszünk. Amit most még rész szerint, tükör által, homályosan látunk. Ami most a miénk: a „mennyei polgárság”, abba fogunk hazaérkezni.
- Megszámlálhatatlan sokaság. Nem 144 ezer. Nem 101 millió... Minden nemzetből, minden korból: akik meg vannak váltva. Megvallják, miért vannak (miért lehetnek) itt: hogy az üdvösség Istené és a Bárányé: Ő szerezte mindnyájuknak. Nem mi magunk vívtuk ki, nem dolgoztunk meg érte, nem vezekeltünk.
- Az ilyen hálaadást, bizonyoságtételt – amikor egyedül Istennek adjuk a dicsőséget, neki tulajdonítjuk az üdvösségünket – megerősítik az angyalok is (11–12): Övé ezért az áldás, dicsőség... hatalom és erő: egyedül Ő tudta legyőzni a Sátánt és a bennünk levő bűnt.
- A fehér ruha: az „üdvösség ruhája”, amivel Isten öltöztetett fel (Ézs 61,10). Akik meg vannak váltva, azok az Istentől kapott fehér ruhát viselik; csak ebben lehet megjelenni Isten előtt (1Móz 3,21, ill. a „szent ruhák”; Zak 3,4-ben is Isten adja a tiszta ruhát). – Megmosták, megfehérítették a Bárány vérében: folyamatosan, „életükhöz tartozott”, hogy mosták. A bűnöket, amiket hívőként elkövetünk, mindig a Bárány vérével (abban bízva) mossuk le a ruhánkról.
- „Nyomorúságból jöttek” – „E világon nyomorúságotok van, de bízzatok: én legyőztem a világot.” Nekünk, akik Jézuséi vagyunk, a világ és a bűneink nyomorúságot jelentenek: a világ el akar téríteni Krisztustól, a saját bűneinkkel állandóan harcolnunk kell. Ha a „világból valók” volnánk, jól éreznénk magunkat ezekben. De ahogy Isten keres valakit, az egyszer csak elkezd „nem jól érezni magát” a világban. („Maga boldog?”)
- „Ezért vannak az Isten királyi széke előtt” – mert végig vállalták a nyomorúságot, amit azért kellett elszenvedniük, mert nem a világból valók. A világ nekik is felkínálta, hogy álljanak át az ő oldalára, akkor „békén hagyják” őket, de ők „nem fogadták el a szabadulást, hogy dicsőségesebb feltámadásban legyen részük” (Zsid 11,35).
- „Szolgálják Őt éjjel és nappal az Ő templomában” – mert itt is Őt szolgálták. Itt a kevésen voltak hüek, ott sokat bíz rájuk.
- „Nem éheznek és nem szomjaznak... a Bárány legelteti őket”: átérték a földön is, hogy „az Úr az én pásztorom, nem szűkölködöm” – a nyomorúságban is, a szegénységben is át lehet élni, hogy mindenem megvan, mert lélekben is, testben is megkapok tőle mindent. A gazdag nehezen megy be Isten országába, mert a gazdagságában bízott: azzal mindent meg tud szerezni, ill. csak arról vett tudomást, amit azzal meg lehet szerezni; amit nem lehet, pl. Isten országát eltakarta előle a gazdagság. De ha azzal a hittel életem, hogy mindenem az Úrtól van, akkor ott ezt a maga teljességében fogom átélni.
- „Letöröl a szemükről minden könnyet” – ami lehet a mi bűneink miatt is, lehet a szereteteink miatt is, akik még a halálban vannak. Akik ezekért tudnak sírni, azok „boldogok, mert megvigasztaltatnak”.